

DOCUMENTUL 9

„Creștinismul ca factor care creează identitate și unitate în Uniunea Europeană”*

Mesaj al Papei Ioan Paul al II-lea către participanții la întâlnirea ecumenică a mișcării „Miteinander in Europa” (Împreună pentru Europa), Stuttgart – Germania, 6 mai 2004. Această întâlnire a reunit reprezentanții a 175 de mișcări catolice, evangheliste, ortodoxe și anglicane și a fost conectată prin satelit cu 158 de orașe europene

Pe data de 8 mai, la Stuttgart, mișcările catolice, evangheliste și ortodoxe se reunesc la întâlnirea „Împreună pentru Europa”, pentru a celebra Ziua Europeană a Întâlnirii și a Dialogului. Mă bucură foarte mult faptul că, exact atunci când noi state sunt primite în Uniunea Europeană, creștini din Europa se reunesc pentru a reflecta asupra rădăcinilor creștine și asupra viitorului continentului lor, în lumina Evangheliei. Într-adevăr, lumina Evangheliei a strălucit în istoria Europei, dând viață unei asocieri de diferite culturi și destine. Referința la Cuvântul viu al Evangheliei a condus adesea popoare întregi la împărtășirea unei culturi comune și a unor scopuri comune, întocmai precum comunitatea care a luat numele de „Europa”.

Aici nu este o problemă de istorie îndepărtată. Când vorbim despre creștinismul din Europa, ne referim și la trecutul ei mai recent, la prezentul și viitorul ei. Procesul unificării europene a fost rezultatul crudei înfrângerii pe care cel de-al II-lea Război mondial a reprezentat-o pentru umanitate. În consecință, „părinții” unității europene, în majoritate identificați cu credința creștină, au început un proces de unificare ale cărui roade le culegem astăzi. Europa a început să aducă reconciliere și pace unor națiuni care, din nefericire, s-au luptat între ele timp de secole. Sfântul Scaun a sprijinit de la început integrarea europeană, insistând totodată - cum am reamintit recent - asupra faptului că: „pentru ca o astfel de uniune să fie validă și durabilă, este necesar înainte de toate să ne întoarcem la creștinism, ca factor care creează identitate și unitate”.¹

Însă credința creștină reprezintă de asemenea și prezentul, și viitorul Europei. La Stuttgart, cu entuziasmul credinței lor creștine și al conștiinței lor europene, mulți membri ai mișcărilor religioase își arată încrederea într-o viitoare Europă luminată de Evanghelie. Multitudinea mărturisitorilor credinței care au murit ca victime ale persecuțiilor sângeroase și triste din istoria Europei secolului XX constituie o moștenire comună pentru confesiunile creștine. Fie ca această moștenire să întărească printre creștinii europeni dorința de unitate și angajarea lor de a duce mai departe sarcina evanghelizării!

Pentru a crea o societate mai umană, deschisă cu iubire la solidaritate, trebuie să ne deschidem neobosit inimile Evangheliei. Membrii creștini ai numeroaselor mișcări religioase care s-au adunat la Stuttgart dau mărturie despre faptul că Evanghelia i-a condus la depășirea naționalismului egoist și la a vedea Europa ca pe o familie de popoare, bogată în diferențe culturale și în experiențe istorice, dar în același timp unită printr-un fel de destin comun. Aceasta este cunoașterea de care are nevoie Europa de mâine pentru a participa la marile evenimente la care o cheamă istoria.

Dialogul ecumenic aduce o contribuție crucială la dezvoltarea unei conștiințe europene bazate pe credința creștină. Acest dialog este și țelul întâlnirii de la Stuttgart, în timpul căreia catolicii vor discuta cu creștinii evangheliști și ortodocși despre

* Traducere din versiunea în limba engleză - din mesajul original în limba germană (de „Mișcarea Focolarelor”).

¹ Cuvântarea pentru Conferirea Premiului Internațional „Charlemagne” al orașului Aachen, Germania, pentru Sfântul Părinte, 24 martie 2004, nr. 4: *Osservatore Romano* English Edition (ORE), 14 aprilie 2004.

chestiunile comune ale vieții de pe continentul european. Prin dialogul lor stăruitor și respectuos, aceste mișcări aduc o contribuție importantă la întărirea poruncii Domnului de a fi iubire între creștini.

Totuși, o Europă unită nu poate să se gândească doar la sine și să se retragă între granițele ei, în bunăstarea ei. Europa este chemată să slujească lumea, în special regiunile cele mai sărace și mai uitate, Africa îndeosebi, care este marcată de probleme atât de serioase. Este imposibil să construim o casă europeană comună, fără a ne preocupa pentru binele general al umanității: „S-ar putea spune că o condiție pentru a construi viitorul Europei este de a fi capabili să privim dincolo de hotarele ei, în special spre imensa emisferă sudică, care timp de secole a fost regiunea în care au apărut cele mai multe conflicte și unde nedreptatea apasă într-atât încât nu se mai poate suporta”.²

Europa are nevoie de angajamentul și entuziasmul creștinilor, în special al celor mai tineri, pentru a primi Vestea Bună a Evangheliei lui Isus Cristos.

Într-adevăr, „la începutul noului mileniu, necesitatea, din partea credincioșilor, a unui efort reînnoit de a răspunde provocării noii evanghelizări este o cerere urgentă. În această viziune, un rol important le este încredințat mișcărilor ecleziale”.³

Noua evanghelizare dă suflet Europei și ajută continentul să nu mai trăiască pentru sine însuși și doar în interiorul granițelor sale, ci să construiască o omenire mai umană, care respectă viața, și să fie o prezență generoasă pe scena lumii.

Dau cu plăcere Binecuvântarea mea Episcopului de Rottenburg-Stuttgart, precum și episcopilor și preoților prezenți la întâlnirea „Împreună pentru Europa”, de la Stuttgart. În același timp, îi salut pe toți participanții la această întâlnire importantă, mișcările care au organizat-o și pe toți cei care sunt uniți cu ei în dialog și rugăciune. Mă rog lui Dumnezeu cel atotputernic și iubitor să binecuvânteze munca tuturor celor care răspândesc Evanghelia în Europa și să ne dăruiască tuturor un timp de pace și solidaritate.

² Mesajul către Cardinalul Edward Cassidy cu ocazia „Întâlnirii de rugăciune pentru pace în lume”, ținute la Bruxelles, Belgia, în perioada 13-15 septembrie, 10 septembrie 1992; *ORE*, 23 septembrie 1992, p. 1.

³ Mesaj către Chiara Lubich, la a cea 60-a aniversare a Mișcării Focolarelor, 4 decembrie 2003, *ORE*, 7 ianuarie 2004, p. 2.